Deklarationsfunderingar

Årets deklarationshögtid är lyckligen överstånden. Medan revisorer och övriga deklarationsmedhjälpare vilar ut efter slagen, får taxeringsnämndernas folk ladda upp. Man kommer osökt att tänka på två parter i en idrottstävling, där ena parten skall förklaras för vinnare. En allvis försyn, eller kanske det är ett skattehungrigt inflationsspöke, har dubbat motståndarna.

Sedan man i sista minuten fått den sista deklarationen renskriven, undertecknad och ivägskickad faller ett stort lugn över kontoret. Eftertankens kranka blekhet ger sig dock tillkänna — har alla skattelindrande möjligheter tillvaratagits och har deklarationen tekniskt sett utförts rätt. Det sista är inte det lättaste. Vem hittar i skattelagarnas och deklarationsformulärens djungel?

En stilla nåd att bedja om vore att en modern organisatör och blankettexpert fick härja om bland deklarationsblanketternas mångfald. Kan någon människa begripa och förklara varför blankett 1 a skall ha ett speciellt format vitt skilt från allt vad standardiseringskommissioner heter, ja inte ens det gamla hederliga folioformatet duger. Med påföljd att ett normalt karbonpapper inte kan användas.

Blanketterna bör ifyllas med bläck eller skrivmaskin. Hur ser den skrivmaskin ut som blanketterna utformats för? En ordinär maskin vägrar absolut i vändningen, när den skall följa radavstånd och kolumner. En maskin utrustad med s. k. apotekarestil vore nog receptet, men denna medger å andra sidan inte behövligt antal kopior. Skulle inte statsverket kunna lämna anvisning på rätt skrivmaskinsmärke eller ännu bättre — omarbeta blanketterna efter modernare principer.

Om utskrivandet av blanketterna är en bisak, så är ju blankettens innehåll huvudsaken. Här skulle man önska ett mera förtroendefullt samarbete mellan deklarationsmedhjälparna och deklarationsgranskarna. Ja — det låter som en saga, men det borde varit sant. Vi har en stor kår, som har till yrke just deklarations- och taxeringsspörsmål. Varför inte samla såväl dessa som taxeringspersonalen till gemensamma informationer i god tid före varje deklarationsperiod. Här kunde länsprövningsnämndernas beslut delgivas jämte instruktioner m. m. Många missförstånd skulle därigenom kunna undvikas och båda parter kunna få förtroende för varandras arbete. Det är inte nödvändigt att PN lämnar en kungörelse i slutet av januari om helt nya värderingsprinciper för bostadsrättslägenheter, när de flesta föreningar redan skrivit och distribuerat blanketterna till sina medlemmar. Följden blir endast att taxeringsnämnderna får rätta tusentals blanketter och länsprövningsnämnden får kanske lika många överklagningar — onödigt om informationerna lämnats i god tid.

Skatten är hög — orimligt hög anser många — olagligt hög anser vissa; men därifrån till falskdeklaration är steget långt. Men kan man hitta ett hål eller en lucka i lagen, så får man ju försöka att komma igenom. Med våra skattelagars konstruktion, där den ena lagen och författningen efter den andra hängts på liksom glittret på en julgran, och där RR-prejudikaten bildar ljuspunkterna, måste det uppstå många konflikter och diskussioner. Varför inte lösa en del av dessa diskussionsvägen och låta deklarationsmedhjälparna bli delaktiga av taxeringsintendenternas visdom?

Arne Johansson.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-16 17:14:15